

Undersøgelseskommission eller — hvad skulle vi kalde den? — den kritiske Kommission, som er nedsat. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) — og det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) sagde vistnok noget i samme Retning, da Spørgsmaalet var for her ved Finanslovsforslagets første Behandling —, vare de ærede Medlemmer meget veltilfredse med, at man fik undersøgt eller kritiseret, hvad man vil kalde det, Kommissionens Arbejde fra i Fjor. Da et tilsvarende Spørgsmaal var under Forhandling ved Finanslovsforslagets tredje Behandling i Fjor, gav jeg en Del Oplysninger paa Grundlag af denne Kommissions Arbejder. Jeg skal ikke gentage dem her, men de resulterede i, at Aarets Gennemsnitsfortjeneste for de private Arbejdere og for de faste Arbejdere paa Orlogsværftet svarede paa det nærmeste til noget over Middellønnen for Statens Tjenestemænd. Hvis dette er Tilfældet — og det er ikke bestridt —, og en Del af Arbejderne derude lønnes meget lavt, og det tror jeg er Tilfældet, maa en hel Del af dem paa den anden Side have meget store eller forholdsvis store Aarsfortjenester. Saa længe det ikke er opklaret, hvoreledes dette Forhold er, synes jeg, man ikke kan gaa til at vedtage det Forslag, som er stillet af det ærede Mindretal. Jeg skal villigt indrømme, at naar Arbejdslønnen for en Familieforsørger er 3 Kr. pr. Dag eller endog derunder, som det er fremsat her i Salen, maa man sige, at det ikke er forsvarligt. Men om det forholder sig saaledes, som det siges, maa vi have oplyst, før vi kunne tage Stilling til denne Sag. Jeg indrømmer, at hvis der er Familieforsørgere, som faa saa lav en Løn, som det ærede Medlem oplyste, kunne vi ikke i Længden opretholde denne Løn, saa maa den forandres, men vi maa dog se, hvor mange det er, og hvem det er, der faa saa lav en Løn. Der er en hel Del Lærlinge derude, en hel Del unge Mennesker, der nærmest maa betegnes som Forbundtere, og at de have en lav Lønning, er ganske naturligt. Jeg maa derfor anbefale, at man stemmer imod de to Ændringsforslag, som ere stillede af Mindretallet paa Krigsministerens og Marineministerens Budget.

Zahle: Vejen herfra til Orlogsværftet er ikke saa overmaade lang, og det maa virkelig være muligt at faa oplyst, om der er en Del Arbejdere ude paa Orlogsværftet, hvis Ugeløn er omkring 18 Kr., det vil sige, hvis Løn til deres og Familiens Underhold ikke er stort mere end 2 Kr. 50 Øre om Dagen. Det er underligt, at Aar skal gaa efter Aar, medens vi maa sige: Vi maa have at vide, om dette forholder sig saaledes. Det er meget beklageligt, siger den ærede Ordfører (Carl Hansen), hvis det forholder sig saaledes. Den ærede Ordfører indrømmer, at for en saadan Løn kan en Familie ikke klare sig her i København, men, siger han, vi maa have oplyst, om det virkelig er saaledes. Men de have jo været hos os i Finansudvalget og have ved deres Ordfører sagt os, at det er saaledes, og vi have ingen Grund til at betvivle Rigtigheden af, at der er et ikke ringe Antal af disse Arbejdere, hvis Ugeløn er 18 Kr. Hvorfor saa ikke gaa til at give dem en lille Lønforhøjelse? Der har paa den anden Side været megen Vilighed til at faa det ordnet paa den her foreslaaede Maade eller paa en anden Maade, men Sagen bliver desværre træneret, Arbejderne faa ikke noget. Det er rigtigt nok, som det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) sagde, at disse Pladser staa ikke tomme, uagtet Lønnen er saa lav. Nej, det gør Pladserne ikke, for, som det ærede Medlem oplyste, der er kun 13 pCt. af Arbejdsmand i det hele, som have over 25 Kr. i Ugeløn, og der er overmaade mange, som have en Ugeløn under 18 Kr. Der er derfor mange, der gerne ville tage en saadan Plads. Men naar Lønnen dog er saa ringe, at en Familie ikke kan leve deraf, bør Staten give en højere Løn. Lad os her sætte os i den Familiefaders Sted, som Uge efter Uge kommer hjem med en Løn, der er saa ringe, at han maa se sine Børn underernærede og frysende, fordi han ikke kan skaffe dem tilstrækkelig Mad og ordentlige og varme Klæder. Lad os sætte os i den Mands Sted og forstaa, hvilken nagende Bitterhed der maa fylde hans Sind, naar han skal se paa sine svage, forpinte og halvudsultede Børn, og lad os saa blive enige om, at vi herinde fra kunne finde Vejen